

Belediyenin Su Gelirlerinin Haczi

Bu karar; yerel yönetimlerin malları haczedilemeyecek mallar kapsamından çıkarıldığından belediyenin su gelirlerinin haczinde kanuna aykırılık bulunup bulunmayacağı hususuna ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

Vergi Dava Daireleri Kurulu

Esas: 1999/236

Karar: 1999/566

Tarih: 10.12.1999

ÖZET: 6183 s. Yasada yapılan değişiklikle, yerel yönetimlerin malları haczedilemeyecek mallar kapsamından çıkarıldığından belediyenin su gelirlerinin haczinde kanuna aykırılık bulunmamaktadır.

(1580 sayılı Belediye K. m. 19) (6183 sayılı AATUHK. m. 70)

KARAR METNİ:

KARAR:

Kararın Düzeltilmesini İsteyen : ... Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. ... Av. ...

Karşı Taraf : ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti: Nisan 1994 döneminden sonraki çeşitli dönemlere ait vergi borçlarının tahsili amacıyla davacı belediyenin kamu idarelerindeki su gelirleri üzerine haciz uygulanmıştır.

Haciz işleminin iptali istemiyle açılan davayı inceleyen Hatay 1.Vergi Mahkemesi, 21.2.1995 tarihli ve E:1994/521, K:1995/125 s. kararıyla işlemin iptal edilmesine karar vermiştir.

Vergi dairesi müdürlüğünün temyiz istemini inceleyen Danıştay Üçüncü Dairesi, 13.12.1995 tarihli ve E:1995/2767, K:1995/4204 s. kararıyla; 6183 s. Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Yasanın 7.5.1994 gününde yürürlüğe giren 3986 s. Kanunun 16 ncı maddesiyle değişik 70 inci maddesinde haczedilemeyecek mallara yer verildiği, anılan maddedeki değişiklik üzerine vergi idaresince davacı belediye başkanlığının Nisan 1994 ve sonraki dönemlere ilişkin vergi borçlarının tahsili amacıyla su gelirleri üzerine haciz konulduğu, yasadaki değişikliğin 7.5.1994 gününde yürürlüğe girdiği dikkate alındığında, mahkemece olayın 6183 s. Kanunun değişik 70 inci maddesi yönünden de değerlendirilmesi suretiyle karar verilmesi gerekirken, yalnızca Belediye Yasası yönünden değerlendirilerek hüküm tesisinde hukuka uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle kararı bozmuştur.

Bozma kararına uymayan Hatay 1.Vergi Mahkemesi, 17.7.1997 tarihli ve E:1997/203, K:1997/255 s. kararıyla; 1580 s. Belediye Yasasının 19 uncu maddesinin 7 nci bendi uyarınca, belediye emval ve eşyası üzerine haciz konulabilmesi için bu emval ve eşyanın kamu hizmetine tahsis edilmemesi ve gelir getirici nitelikte olmaması gerektiği, Kanunun 19 uncu maddesinin 4/A bendi uyarınca belediyelerin su tesisatı kurmaları ve işletmeleri ve isterlerse bu konuda başkalarına imtiyaz verebilmelerinin belediyelerin hakkı olduğu gibi aynı zamanda belde halkına sunmak zorunda oldukları bir kamu hizmeti olduğu, kanunen yapılması zorunlu olan bir faaliyeti yürütmekle görevli olan belediyelerin bu faaliyeti yürütürken ihtiyaç duydukları mali kaynaklardan yararlanmalarının kısıtlanmasının, hizmetin gereği gibi yerine getirilmesini engelleyeceği, özel hukuk kuralı genel hukuk kuralına nazaran öncelik taşıyacağından, 1580 s. Kanunun öncelikle uygulanması gerektiği, bu nedenle, uygulanan haciz işleminde isabet bulunmadığı gerekçesiyle işlemin iptali yolundaki ilk kararında direnmiştir.

Direnme kararına karşı vergi idaresince yapılan temyiz istemini inceleyen Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulu, 8.1.1999 tarihli ve E:1997/430. K:1999/31 s. kararıyla; 6183 s. Kanunun 70 inci maddesinin 1 inci bendinin 7.5.1994 gününde yürürlüğe giren 3986 s.

Kanunun 16 ncı maddesiyle değiştirildiği ve mahalli idarelerin malları hariç olmak üzere, devlet malları ile özel kanunlarında haczi caiz olmadığı gösterilen malların haczedilemeyeceğinin kurala bağlandığı, Yasada yapılan bu değişiklik ile mahalli idarelerin malları, haczi caiz olmayan mallar kapsamında çıkarılmış olduğundan, 1580 s. Belediye Yasasının belediyelerin görev ve yetkilerini düzenleyen 19 uncu maddesinin yorumuna dayanılarak belediye çalışanlarının ücretlerinden kesilerek beyan edilen ve vadesinde ödenmeyen gelir (stopaj) vergileri ile damga vergilerinin tahsili amacıyla yapıldığı anlaşılan haczin kaldırılması yolunda verilen ısrar kararında hukuka uygunluk görülmediği gerekçesiyle ısrar kararını bozmuştur.

Davacı belediye başkanlığı, direnme kararının usul ve kanuna uygun olduğunu ileri sürerek kararın düzeltilmesini istemiştir.

Savunmanın özeti: Karar düzeltme isteminin reddi gerektiği yolundadır.

Danıştay Tetkik Hakimi Gülsen BİŞKİN'in Düşüncesi:

Dilekçede ileri sürülen nedenler istemin kabulünü gerektirecek nitelikte bulunmamaktadır.

Bu sebeple karar düzeltme isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Sadri BOZKURT'un Düşüncesi:

Karar düzeltilmesi dilekçesinde ileri sürülen hususlar, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 54 üncü maddesinde yazılı sebeplerden hiçbirisine uymadığından istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüşüldü:

2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 54 üncü maddesinde, Danıştay tarafından verilen yargısal kararlar hakkında, bu maddede yazılı nedenlerle kararın düzeltilmesinin istenebileceği belirtildiğinden ve dilekçe sahibinin ileri sürdüğü sebeplerin bunlardan hiçbirine uymadığı anlaşıldığından, yerinde olmayan istemin reddine,

10.12.1999 tarihinde **oybirliği** ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 103 s :152

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvari Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA